

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Bc. R. K.**,
bytem X
zastoupen Mgr. Pavlem Matějčkem, advokátem
se sídlem Jiráskova 994/9, 750 02 Přerov

proti
žalovanému: **Náčelník Generálního štábu Armády ČR**
se sídlem Vítězné náměstí 1500/5, 160 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věcech služebního poměru ze dne 16. 5. 2017,
č. j.: MO 95007/2017-1304,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí ředitele Agentury personalistiky Armády České republiky (dále jen „služební orgán“) ze dne 6. 2. 2017, sp. zn. 2029/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání kvalifikačního příspěvku podle § 70a odst. 1 zákona č. 221/1999 Sb., zákon o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVP“), a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že rozhodnutím služebního orgánu ze dne 29. 6. 2016, sp. zn. 11314/2016 (dále jen „původní prvostupňové

rozhodnutí“) byla žalobci zamítnuta žádost o přiznání kvalifikačního příspěvku podle § 70a ZVP (dále jen „žádost“). K odvolání žalobce bylo původní prvostupňové rozhodnutí rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 11. 2016, č. j. 521-7/2016-2230, sp. zn. 16/2016 (dále jen „zrušující rozhodnutí“) zrušeno a věc vrácena služebnímu orgánu k novému projednání. Služební orgán následně vydal prvostupňové rozhodnutí. O odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, v němž konstatoval, že se služební orgán v prvostupňovém rozhodnutí řídil právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozhodnutí. Ztotožnil se s názorem služebního orgánu, že v případě žalobce nedošlo po nabytí účinnosti zákona č. 332/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „novela“) k zařazení na služební místo s vyšším stupněm vzdělání, protože požadovaný stupeň vzdělání na posledním služebním místě po nabytí účinnosti novely byl totožný jako požadovaný stupeň vzdělání na předchozích dvou služebních místech, na něž byl žalobce zařazován do nabytí účinnosti novely. Se služebním orgánem souhlasil i v tom, že by vyhovění žádosti mohlo způsobit nežádoucí retroaktivitu, a uvedl, že záměrem zákonodárce dle jeho názoru nebylo poskytovat kvalifikační příspěvek zpětně, ale právě až od účinnosti novely.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce předně uvedl, že je od 30. 9. 2005 doposud (*pozn. soudu: tj. ke dni podání žaloby*) ve služebním poměru jako voják z povolání. V jeho průběhu dne 24. 6. 2010 úspěšně ukončil vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu, aniž s ním byla uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání (*pozn. soudu: v doplnění žaloby ze dne 18. 9. 2017 dodal, že vysokoškolské vzdělání získal studiem v bakalářském studijním programu Bankovníctví ve studijním oboru Právní administrativa v podnikatelské sféře v Bankovním institutu vysoké školy v Praze*). Do 30. 11. 2011 byl služebně zařazen na služební místě se stanoveným minimálním stupněm vzdělání střední odborné vzdělání s výučním listem, od 1. 12. 2011 byl služebně zařazován na pozici se stanoveným stupněm vzdělání vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu, a to naposledy dne 1. 1. 2016. Upozornil na skutečnost, že novela s účinností od 1. 7. 2015 zavedla vložení § 70a do ZVP tzv. kvalifikační příspěvek, který lze jednorázově přiznat vojákově služebně zařazenému na služební místo se stanoveným vyšším stupněm vzdělání, dosáhl-li voják tento vyšší stupeň v průběhu služebního poměru, aniž s ním byla uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání dle § 60 ZVP. O tento kvalifikační příspěvek požádal.
4. *První žalobní námitkou* namítal, že jazykový i teleologický výklad § 70a ZVP nepochybně a jednoznačně stanovuje kumulativně dvě podmínky pro přiznání kvalifikačního příspěvku, a to že došlo v průběhu trvání služebního poměru k dosažení vyššího stupně vzdělání, aniž byla uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání, a že žalovaný toto vyšší dosažené vzdělání vojáka při služebním zařazení využije. V jeho případě byly obě tyto podmínky splněny. Stanovisko žalovaného, které akcentovalo pouze pojem „přeražen“, tedy nutnost změny služebního zařazení po nabytí účinnosti novely, označil za ryze formalistické a nemající žádnou oporu v zákoně, když v § 70a ZVP je použit pojem „zařazen“. Uvedl, že se v souladu s uvedeným ustanovením může konkrétní voják v momentu nabytí účinnosti novely nacházet i na služebním místě s vyšším stanoveným stupněm vzdělání, pokud v průběhu trvání služebního poměru došlo k jeho přeražení ze služebního místa s nižším stanoveným stupněm vzdělání na služební místo s vyšším stanoveným stupněm vzdělání, a to pouze z jeho vlastního přičinění. Výklad zastávaný

žalovaným by mohl vést k absurdní situaci, kdy by např. voják donucený špatnými studijními výsledky opakovat ročník, byl přeřazen na služební místo s vyšším stanoveným stupněm vzdělání až po nabytí účinnosti novely, tudíž by mu vznikl nárok na kvalifikační příspěvek, zatímco schopnější voják, který by ukončil studium v řádném termínu a byl díky tomu přeřazen na služební místo s vyšším stanoveným stupněm vzdělání před účinností novely, by nárok na kvalifikační příspěvek neměl. Takový výklad by vedl k porušení rovného přístupu a rovného zacházení s vojáky, což je v rozporu s § 2 odst. 3 ZVP.

5. Ve druhé žalobní námitce brojil proti závěru žalovaného o nedostatečné rozhodné době pro přiznání kvalifikačního příspěvku. Uvedl, že toto kritérium může sloužit pro určení výše kvalifikačního příspěvku, nikoli však pro jeho přiznání či nepřiznání. Při hodnocení rozhodné doby pro posouzení výše kvalifikačního příspěvku nelze přihlížet pouze k době zbývající do konce služebního poměru, nýbrž též k době, po níž se před vydáním rozhodnutí o žádosti již na pozici s vyšším stanoveným stupněm vzdělání nacházel, tedy k době, po kterou žalovaný jeho zvýšenou kvalifikaci fakticky využíval.
6. Třetí žalobní námitkou namítal, že situace, kdy žalovaný spatřoval v původním prvostupňovém rozhodnutí rozpor se zákonem, pročež jej zrušil, a následně stejný rozpor v žalobou napadeném rozhodnutí sám učinil, odporuje zásadě předvídatelnosti a konstantnosti v rozhodování žalovaného dle správního řádu.
7. Žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňové, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k první žalobní námitce setrval na názoru, že žalobce nemá na kvalifikační příspěvek dle § 70a ZVP nárok. Je tomu tak proto, že při služebním zařazení žalobce na poslední služební místo dne 1. 1. 2016, tj. po nabytí účinnosti novely, nedošlo ke služebnímu zařazení na služební místo s vyšším stupněm vzdělání. Požadovaný stupeň vzdělání na posledním služebním místě byl totiž totožný s požadovaným stupněm vzdělání na dvou předchozích místech, na něž byl žalobce služebně zařazován do nabytí účinnosti novely. Ačkoli tedy byla splněna podmínka dosažení vyššího stupně vzdělání v průběhu služebního poměru, aniž by byla se žalobcem uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání, podmínka zařazení na služební místo s vyšším stanoveným stupněm vzdělání současně splněna nebyla, pročež nemohlo dojít k naplnění daného ustanovení. S odkazem na § 2 odst. 1 prováděcí vyhlášky Ministerstva obrany č. 146/2015 Sb., o stanovení výše náborového příspěvku, výše kvalifikačního příspěvku, výše a postupu při přiznávání cestovních náhrad a náhrad při povolání do služebního poměru a při přeložení poskytovaných vojáků (dále jen „prováděcí vyhláška“), uvedl, že kvalifikační příspěvek dle § 70a ZVP lze přiznat při prvním využití takového vzdělání po nabytí účinnosti novely. Žalobci jej nelze přiznat proto, že byl na služební místa se stanoveným vyšším stupněm vzdělání zařazován již před nabytím účinnosti novely. Tímto postupem je zamezeno pravé retroaktivitě, která by v případě vyhovění žádosti nastala. Jelikož ZVP ani novela nestanoví okamžik, kdy je třeba podmínky pro přiznání kvalifikačního příspěvku splnit, je z důvodu zachování principu právní jistoty třeba, aby k jejich splnění došlo až po nabytí účinnosti novely. Dodal, že formulace „lze přiznat“ v § 70a ZVP nestanoví povinnost kvalifikační příspěvek za kumulativního splnění obou podmínek automaticky přiznat, ale ponechává správnímu orgánu pro jeho přiznání prostor.

9. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Replika žalobce

10. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného setrval na žalobních argumentech. Nad jejich rámec uvedl, že smyslem § 70a ZVP není pouhá motivace vojáků k dalšímu samostatnému rozvoji přínosnému pro armádu, ale též možnost ocenit již využívané odborníky v souladu se zásadou rovného zacházení s vojáky. Dále uvedl, že je zcela nerozhodné, kdy došlo k samotnému přerážení, neboť § 70a ZVP dopadá na případy, kdy si voják sám zvýší kvalifikaci a armáda se rozhodne tuto zvýšenou kvalifikaci využít. Není tedy rozhodné, zda ke splnění podmínek dle daného ustanovení došlo před nebo po nabytí účinnosti novely, v momentu jejich splnění vzniká nárok na kvalifikační příspěvek. Z pohledu těch, kteří je splnili před nabytím účinnosti novely, došlo k jejich naplnění, a tedy i vzniku nároku, spolu s účinností novely. Může se sice jednat o nepravou retroaktivitu, to ale nemůže mít vliv na samotný nárok či jeho přiznání. Dodal, že prováděcí vyhláška je v tomto ohledu rozporná se zákonem, a tudíž k ní nelze přihlížet.

V. První posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení takový postup akceptovali. Soud neprovedl navržené důkazy, neboť jsou součástí spisového materiálu žalovaného, z něhož při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí vychází.
12. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Předmětem sporu mezi účastníky řízení bylo posouzení otázky, zda má žalobce nárok na přiznání kvalifikačního příplatku dle § 70a ZVP, či nikoli.
14. Ze spisového materiálu soud zjistil tyto pro věc podstatné skutečnosti:
15. Do dne 30. 11. 2011 byl žalobce zařazen na služební místo velitel stanice 1. radiového družstva spojovací čtyř velitelské roty 74. lehkého motorizovaného praporu 7. mechanizované brigády Velitelství společných sil, s požadovaným stupněm vzdělání střední odborné vzdělání s výučním listem. Dne 1. 12. 2011 byl žalobce zařazen na služební místo důstojník skupiny plánování štábu 74. lehkého motorizovaného praporu 7. mechanizované brigády Velitelství pozemních sil, pro s požadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání. Dne 1. 12. 2013 byl žalobce zařazen na služební místo důstojník ekonomické skupiny velení 74. lehkého motorizovaného praporu 7. mechanizované brigády Velitelství pozemních sil, s požadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání. Dne 1. 7. 2015 byl žalobce zařazen na služební místo důstojník ekonomické skupiny velení 74. lehkého motorizovaného praporu s požadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání. Dne 1. 1. 2016 byl žalobce zařazen na služební místo náčelník ekonomické skupiny 74. lehkého motorizovaného praporu s požadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání. Dne 24. 6. 2010 žalobce úspěšně ukončil studium v bakalářském studijním programu Bankovnínictví ve studijním oboru Právní administrativa v podnikatelské sféře v Bankovním institutu vysoké školy v Praze, čímž získal vysokoškolské bakalářské vzdělání,

aniž s ním byla uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání. Tyto skutečnosti nejsou účastníky řízení rozporovány.

16. Soud při posouzení vyšel z následující právní úpravy:
17. Podle ustanovení § 70a odst. 1 věty první ZVP v rozhodném znění *je-li voják služebně zařazen na služební místo, pro které je stanoven vyšší stupeň vzdělání a voják tento vyšší stupeň dosáhl v průběhu služebního poměru, aniž s ním byla uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání podle § 60, lze mu jednorázově přiznat kvalifikační příspěvek. (2) Ministerstvo stanoví vyhláškou výši kvalifikačního příspěvku podle dosaženého vzdělání.*
18. Podle ustanovení § 2 odst. 1 věty první prováděcí vyhlášky v rozhodném znění *kvalifikační příspěvek lze přiznat vojákov, který dosáhl požadovaného vzdělání, při prvním služebním zařazení na služební místo s vyšším vzděláním, než je požadováno pro služební místo, na kterém je do té doby zařazen (...).*
19. Podle důvodové zprávy k novele: *„kvalifikační příspěvek se navrhuje z důvodu motivace vojáků ke zvýšení vzdělání v průběhu služebního poměru na vlastní náklady. Pokud dosažené vzdělání bude využitelné pro potřeby ozbrojených sil, bude vojákovi kompenzována určitá nábrada nákladů za toto studium formou kvalifikačního příspěvku, který bude obdobný jako náborový příspěvek. Podrobnosti upraví prováděcí právní předpis.“*
20. Soud o věci uvažil takto:
21. Soud nevešel na *první žalobní námitku*. Ustanovení § 70a ZVP stanovuje podmínky, za jejichž kumulativního splnění lze přiznat vojákovi kvalifikační příspěvek. Zaprvé musí voják být zařazen na služební místo s vyšším stanoveným stupněm vzdělání, tj. jeho zvýšenou kvalifikaci využije služební orgán na novém služebním místě. Za druhé musí tohoto vzdělání dosáhnout v průběhu služebního poměru, aniž by s ním byla uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání dle § 60 ZVP. Účastníky řízení je činěno nesporným, že druhá uvedená podmínka byla v projednávaném případě splněna. Je též nesporné, že byl žalobce v době podání žádosti i v době podání žaloby ode dne 1. 1. 2016 zařazen na služebním místě, na němž je požadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání, tedy vyšší stupeň vzdělání, než jaký byl požadovaný na služebním místě, na něž byl zařazen na začátku jeho služebního poměru. Je však také nesporné, že žalobce byl na různá služební místa s požadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání zařazován již v minulosti, přičemž k prvnímu zařazení na služební místo s požadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání došlo dne 1. 12. 2011. K zakotvení kvalifikačního příspěvku dle § 70a ZVP došlo novelou, jež nabyla účinnosti k 1. 7. 2015.
22. Soud k uvedenému konstatuje, že novela neobsahuje žádná přechodná ustanovení, která by se zabývala úpravou kvalifikačního příspěvku. S ohledem na nepřipustnost pravé retroaktivity, tedy stavu, kdy by právní norma reglementovala i vznik právního vztahu a nároky z něj vzešlé před její účinností, je bezpochyby nutné konstatovat, že kvalifikační příspěvek dle § 70a ZVP lze vojákovi přiznat pouze v situaci, kdy jsou podmínky pro jeho přiznání naplněny po nabytí účinnosti novely. Tedy v případech, kdy voják buďto po nabytí účinnosti novely dosáhne v průběhu svého služebního poměru vyššího stupně vzdělání a je zařazen na služební místo s požadovaným vyšším stupněm vzdělání, na němž jej využije, nebo po nabytí účinnosti novely dojde k jeho zařazení na služební místo s požadovaným vyšším stupněm vzdělání, když tohoto vyššího stupně vzdělání dosáhl

v průběhu svého služebního poměru již před nabytím účinnosti novely (*pozn. soudů: situace, kdy byla před nabytím účinnosti novely splněna podmínka zařazení vojáka na místo s vyšším požadovaným stupněm vzdělání a voják dosáhl tohoto vyššího stupně vzdělání až po nabytí účinnosti novely, logicky nastat nemůže*). Jelikož žalobce splnil obě dvě podmínky již před nabytím účinnosti novely, a od 1. 12. 2011, kdy byl přerazen na služební místo s požadovaným vyšším stupněm vzdělání, je dále zařazován na služební místa se stejným požadovaným stupněm vzdělání, nikoli vyšším, nelze na něj § 70a ZVP aplikovat. V době žalobcova zařazení na místo s vyšším stanoveným stupněm vzdělání (tj. ke dni 1. 12. 2011) totiž § 70a neexistoval, resp. novela neexistovala, a nebyla tedy ani účinná a nemohla se na žalobce vztahovat. Po nabytí účinnosti novely však žalobce nezískal vyšší stupeň vzdělání ani nebyl zařazen na místo s vyšším stanoveným stupněm vzdělání, tudíž nesplňoval podmínky aplikace § 70a ZVP. Výklad zastávaný žalobcem (tj. že se v souladu s § 70a ZVP může voják v momentu nabytí účinnosti novely nacházet i na služebním místě s vyšším stanoveným stupněm vzdělání, pokud v průběhu trvání služebního poměru došlo z jeho vlastního přičinění k jeho přerazení na služební místo s vyšším stanoveným stupněm vzdělání) by vedl k neudržitelné situaci, kdy by dle tohoto ustanovení bylo možné přiznat kvalifikační příspěvek zpětně všem vojákům v trvajícím služebním poměru, kteří si kdy v minulosti v průběhu služebního poměru zvýšili z vlastního přičinění kvalifikaci a tato jejich zvýšená kvalifikace byla využita na novém služebním místě, bez ohledu na dobu, která od takové situace do nabytí účinnosti novely uplynula. Takový záměr zákonodárce však z novely ani důvodové zprávy k ní nevyplývá, navíc by se jednalo o pravou retroaktivitu, která je nepřipustná.

23. Nadto dle § 2 odst. 1 prováděcí vyhlášky lze kvalifikační příspěvek přiznat vojákovi při prvním služebním zařazení na služební místo s vyšším stanoveným stupněm vzdělání. Také z komentářové literatury vyplývá, že kvalifikační příspěvek lze přiznat pouze při prvním využití vyššího stupně vzdělání (viz SKORUŠA, Leopold, Jaroslav DANĚK aj. Zákon o vojácích z povolání: Komentář. Wolters Kluwer, ISSN: 2336-517X.1). Žalobcovo první služební zařazení na služební místo s vyšším stanoveným stupněm vzdělání, tedy první využití vyššího stupně vzdělání, nastalo dne 1. 12. 2011, tedy před nabytím účinnosti novely. Soud neshledal ani rozpor prováděcí vyhlášky se ZVP, který namítal žalobce ve své replice k vyjádření žalovaného.
24. Nelze též odhlédnout od skutečnosti, že kvalifikační příplatek má fakultativní charakter, tzn., že zákon stanoví možnost jej za splnění daných podmínek přiznat, nikoli však povinnost služebního orgánu jej přiznat ani nárok na jeho přiznání na straně vojáka podmínky splňujícího. Tato skutečnost vyplývá přímo z jazykového výkladu § 70a ZVP, která používá slovní spojení „lze přiznat“ nikoli např. „přizná“. Je tedy pouze na rozhodnutí služebního orgánu, zda se rozhodne kvalifikační příplatek vojákovi přiznat či nikoli. Při rozhodování je přitom služební orgán povinen postupovat v souladu s § 2 odst. 3 ZVP, tedy zajistit rovný přístup a rovné zacházení s vojáky, o jejichž kvalifikačním příplatku rozhoduje. Porušení § 2 odst. 3 ZVP však nelze spatřovat v tom, že kvalifikační příplatek je vyplácen jen těm vojákům, kteří splnili podmínky pro jeho přiznání až po nabytí účinnosti novely. Tento postup je totiž v souladu se zákonem, jak je rozvedeno výše.
25. Soud nevešel ani na *druhou žalobní námitku*, o nedostatečné rozhodné době pro přiznání kvalifikačního příspěvku. Žalobou napadené rozhodnutí ani prvostupňové rozhodnutí dle

soudu žádný závěr o nedostatečné rozhodné době pro přiznání kvalifikačního příspěvku neobsahují. Tato námitka je tak irelevantní.

26. Ani *třetí žalobní námitka* není důvodná. Soud uvádí, že z odůvodnění zrušujícího rozhodnutí vyplývá, že žalovaný původní prvostupňové rozhodnutí zrušil, neboť došel k závěru, že služební orgán pochybil při uvádění dat na dokumentech o jednotlivých úkonech provedených v řízení předcházejícím vydání původního prvostupňového rozhodnutí, že původní prvostupňové rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, neboť ve spisovém materiálu nebyl obsažen žádný podklad, dokládající skutečnosti v rozhodnutí uvedené a zcela chyběla úvaha, která služební orgán vedla k závěru, že žalobce nebyl zařazen na služební místo s požadovaným vyšším stupněm vzdělání. Žalovaný dále původnímu prvostupňovému rozhodnutí vytkl, že zákonodárce nestanovil další omezení či podmínky, které tvrdil žalobce služebním orgánem (tj. v původním prvostupňovém rozhodnutí uváděné jazykové znalosti, doba trvání služebního poměru) kromě pravomoci Ministerstva obrany rozhodnout pouze o výši kvalifikačního příspěvku, a že se v něm služební orgán nevypořádal se všemi odvolacími námitkami. Žalobou napadené rozhodnutí však výše vyjmenovanými nedostatky netrpí, neobsahuje tedy stejný rozpor se zákonem, jaký žalovaný shledal v původním prvostupňovém rozhodnutí. Nejedná se tak o porušení zásady předvídatelnosti rozhodování správního orgánu.
27. Ze shora uvedených důvodů tedy soud rozsudkem ze dne 30. 9. 2020, č. j. 9 Ad 17/2017-35 (dále jen „původní rozsudek“) žalobu zamítl.

VI. Druhé posouzení městským soudem v Praze

28. Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalobce rozsudkem ze dne 12. 11. 2021, č. j. 6 As 335/2020-26 (dále též „zrušující rozsudek“) původní rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku uvedl, že: *„V posuzovaném případě je však rozhodné, že stěžovatel požádal o přiznání kvalifikačního příspěvku dne 1. 3. 2016 v souvislosti se zařazením na služební místo, k němuž došlo dne 1. 7. 2015 (důstojník ekonomické skupiny velení 74. lehkého motorizovaného praporu); a dne 1. 1. 2016 byl zařazen na služební místo náčelník ekonomické skupiny velení 74. lehkého motorizovaného praporu. Učinil tak tedy v době, kdy již byla novela provedená zákonem č. 332/2014 Sb. účinná. Městský soud se tedy správně měl zabývat posouzením, zda stěžovatel podle § 70a zákona o vojácích z povolání naplňuje podmínky pro přiznání kvalifikačního příspěvku, tedy primárně tím, zda je zařazen na služební místo, pro které je stanoven požadavek na vyšší stupeň vzdělání (nebo se naopak jedná o služební místo, resp. místa, pro které stěžovatel již předepsaný, odpovídající stupeň vzdělání má).“* Dále Nejvyšší správní soud konstatoval, že zdejší soud v původním rozsudku nesprávně dovodil nemožnost § 70a ZVP aplikovat na případ žalobce. Nejvyšší správní soud zdejší soud zavázal k tomu, aby se v dalším řízení zaměřil na: *„hodnocení shora naznačených otázek a věcně přezkoumá správnost závěrů služebních orgánů, že stěžovatel sice naplnil druhou podmínku stanovenou v § 70a zákona o vojácích z povolání (tedy v průběhu služebního poměru dosáhl vyššího stupně vzdělání, aniž s ním byla uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání), avšak již nelze mít za splněnou podmínku první, neboť stěžovatel nebyl k datu nabytí účinnosti novely (ani později) zařazen na služební místo, pro které by byl dle platných tabulek požadavek na vyšší stupeň vzdělání stanoven.“*

29. Vázán právním názorem zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu soud přistoupil k druhému posouzení věci. Učinil tak postupem podle § 51 odst. 1 s.r.s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
30. Soud se opětovně zabýval *první žalobní námitkou*, kterou opakovaně shledal nedůvodnou. Jak soud konstatoval již v původním rozsudku, § 70a ZVP stanoví dvě podmínky, za jejichž kumulativního splnění lze kvalifikační příspěvek vojákovu přiznat. Zaprvé musí voják být zařazen na služební místo s vyšším stanoveným stupněm vzdělání, za druhé musí tohoto stupně vzdělání dosáhnout v průběhu služebního poměru, aniž s ním byla uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání dle § 60 ZVP.
31. Je tedy třeba posoudit, zda žalobce v projednávaném případě naplnil tyto dvě podmínky § 70a ZVP.
32. Soud se nejprve zabýval otázkou, kterou akcentoval ve zrušujícím rozsudku i Nejvyšší správní soud, zda žalobce splnil první uvedenou podmínku, tedy zda je zařazen na služební místo, pro něž je stanoven požadavek na vyšší stupeň vzdělání.
33. Z obsahu žádosti a spisového materiálu vyplývá, že žádost byla žalobcem podána v souvislosti s jeho zařazením na služební místo důstojník ekonomické skupiny velení 74. lehkého motorizovaného praporu dne 1. 7. 2015. Pro toto služební místo bylo vyžadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání. V době podání žádosti byl žalobce již zařazen (ode dne 1. 1. 2016) na služební místo náčelník ekonomické skupiny 74. lehkého motorizovaného praporu, kde bylo též vyžadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání. V době před zařazením na služební místo, v souvislosti s nímž byla žádost podána, byl žalobce zařazen na služební místo důstojník ekonomické skupiny velení 74. lehkého motorizovaného praporu 7. mechanizované brigády Velitelství pozemních sil, kde bylo též vyžadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání.
34. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce nesplnil první podmínku pro případné přiznání kvalifikačního příspěvku dle § 70a ZVP. V době podání žádosti, jakož ani v době od podání žádosti do podání žaloby, totiž žalobce nebyl zařazen na služební místo, pro něž je požadován vyšší stupeň vzdělání, než jaký již měl. Je tomu tak proto, že žalobce disponoval vysokoškolským bakalářským vzděláním od 24. 6. 2010, přičemž již od 1. 12. 2011 byl přeřazen a nadále byl zařazován na služební místa s požadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání. U zařazení na služební místo, k němuž se vztahovala žádost, a u dalšího zařazení ode dne 1. 1. 2016 tomu nebylo jinak. Žalobce byl uvedenými zařazeními zařazen na služební místa s požadovaným stupněm vzdělání vysokoškolské bakalářské vzdělání, nikoli vyšším (tedy např. vysokoškolské magisterské vzdělání). Žalobce tak byl od 1. 12. 2011 až do doby podání žaloby, zařazován na služební místa se stejným požadovaným stupněm vzdělání, kterého již dosáhl.
35. Jelikož žalobce nebyl od 1. 7. 2015 (tj. od doby, na níž žalobce v žádosti odkazoval) do podání žaloby zařazen na služební místo s vyšším požadovaným stupněm vzdělání, než jakým do té doby disponoval, nebylo na místě posuzovat, zda takového vyššího stupně vzdělání (tj. vyššího než vysokoškolského bakalářského vzdělání) žalobce dosáhl v průběhu služebního poměru, aniž s ním byla uzavřena dohoda dle § 60 ZVP. Je sice nesporné, že žalobce v průběhu služebního poměru získal za splnění podmínek § 60 ZVP vysokoškolské bakalářské vzdělání, to však není pro projednávaný případ relevantní.

36. Soud proto konstatuje, že nebyly naplněny podmínky pro poskytnutí kvalifikačního příspěvku dle § 70a ZVP a žalovaný tedy postupoval v souladu se zákonem, když žádosti žalobce nevyhověl.
37. Ke *druhé a třetí žalobní námitce* soud uvádí, že neměl důvod se při opakovaném posouzení žaloby odklonit od závěrů, které vyslovil v původním rozsudku. Ani zrušující rozsudek NSS vypořádání těchto námitek soudem nikterak nerozporoval. Proto soud odkazuje na vypořádání těchto námitek v původním rozsudku (body 25. a 26. původního i tohoto rozsudku).

VII. Závěr a náklady řízení

38. S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
39. Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost **ve lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 17. ledna 2022

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu